

Sygn. akt IC 680/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tadeusz Dereń

Protokolant: Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...)z siedzibą w W.

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej A. C.

o zapłatę kwoty 21.000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...)z siedzibą w W.na rzecz powoda A. N.kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2011 roku;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. w części ograniczonej postępowanie umarza;

IV. zasądza od strony pozwanej (...)z siedzibą w W.na rzecz powoda A. N.kwotę 1.992,25 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

V. zasądza od powoda A. N.na rzecz interwenienta ubocznego A. C.kwotę 170,61 zł tytułem zwrotu części kosztów interwencji;

VI. nakazuje stronie pozwanej (...)z siedzibą w W.uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 10,99 zł zaś powodowi A. N.uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 5,41 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na zwrot kosztów stawienia świadka.

IC 680/11

UZASADNIENIE

Powód A. N.wniósł pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...)w W.kwoty 11.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami od dnia 27 maja 2011r, o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 24 kwietnia 2010r oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 24.04.2010r kierujący motocyklem typu "quad" marki H.małoletni A. C.nie mając uprawnień, poprzez niezachowanie należytej ostrożności i niedostosowania prędkości potrącił idącego poboczem A. N.. Powodowi udzielono pomocy na Oddziale Neurologii (...)w P.gdzie przebywał od 24.04.2010r do 28.04.2010r. Powód doznał obrażeń w postaci wieloodłamowego złamania kości czołowej prawej, złamania kości

nosa, wieloodłamowe złamanie bocznej ściany oczodołu prawego, złamanie tylnej ściany oczodołu prawego, skręcenia i stłuczenia kręgosłupa szyjnego, wstrząśnienie mózgu, ogólnych potłuczeń ciała, licznych otarć skóry na rękach i głowie, stłuczenia głowy. Został wypisany do domu z zaleceniem noszenia kołnierza szyjnego przez 4 tygodnie. Powód do tej pory odczuwa negatywne skutki wypadku w postaci bólu głowy, barku prawego i dolegliwości te ograniczają jego zdolność do aktywnego życia na dotychczasowym poziomie. Powód nie zgadza się z wysokością przyznanego mu dotychczas zadośćuczynienia w łącznej kwocie 14.000 zł. Dochodzone pozwem roszczenie stanowi uzasadnioną kompensatę za cierpienia fizyczne i psychiczne. Dochodzone odsetki za zwłokę zostały naliczone od dnia następnego po ostatecznym stanowisku pozwanego, które miało miejsce w jego piśmie z dnia 26.05.2011r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała żądanie pozwu w zakresie pkt 1 do kwoty 11.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od 27.05.2011r do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu na podstawie art. 101 kpc względnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu (art. 102 kpc). W pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podała, że w dniu 30.05.2011r pozwany wypłacił powodowi kwotę 14.000 zł zadośćuczynienia za 18% trwałego uszczerbku na zdrowiu przyjmując 30% przyczynienia się powoda do wypadku zaś po otrzymaniu pozwu pozwany w dniu 8.11.2011r dopłacił powodowi kwotę dochodzoną pozwem w wysokości 11.000 zł z odsetkami w kwocie 650,36 zł. Łącznie powód otrzymał z tytułu zadośćuczynienia 31.000 zł po potrąceniu 30% przyczynienia. Natomiast żądanie pozwu w zakresie odpowiedzialności na przyszłość jest niezasadne i brak jest po stronie powoda interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie. Pozwany wnosi też o nie obciążanie go kosztami procesu na rzecz powoda gdyż uznał żądanie pozwu przy pierwszej czynności procesowej. Pismem procesowym z dnia 10 listopada 2011r powód zmienił żądanie pozwu w ten sposób, że zamiast dochodzonej kwoty 11.000 zł żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 21.000 zł z ustawowymi odsetkami od 27 maja 2011r tytułem zadośćuczynienia, ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z 24.04.2010r oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu podnosząc, że dotychczas dochodzona kwota 11.000 zł jest rażąco zaniżona w stosunku do krzywdy jakiej doznał powód w wypadku z 24.04.2010r i uzasadnione jest żądanie zadośćuczynienia w wysokości 21.000 zł.

Strona pozwana wniosła o oddalenie rozszerzonego żądania pozwu podnosząc, że dotychczas wypłacone zadośćuczynienie w wysokości 25.000 zł jest zasadne przy przyjęciu 30% przyczynienia się powoda do wypadku gdyż powód, będąc pod wpływem alkoholu, szedł prawą stroną jezdni. Wniosła także o zawiadomienie o toczącym się procesie w trybie art. 84§1 kpcJ. C., posiadacza motocykla H.nr rej. (...) oraz sprawcę szkody małol. A. C. poprzez jego przedstawicieli ustawowych J. C. i A. C. (1).

W piśmie procesowym z dnia 23.01.2012r przedstawicielka ustawowa małoletniego A. A. C. zgłosiła przystąpienie do strony pozwanej jako interwenient uboczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2010r w W.nieletni A. C., nie mając uprawnień, prowadził pojazd mechaniczny typu "quad" marki H.numer rejestracyjny (...)i wskutek niezachowania należytej ostrożności oraz niedostosowania prędkości do warunków panujących na drodze stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w idących drogą powoda A. N.i jego brata Ł. N.. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich z dnia 18.10.2010r w sprawie sygn. (...)uznano, iż nieletni A. C.dopuścił się w/w czynu karalnego i zastosowano wobec nieletniego środek wychowawczy w postaci nadzoru odpowiedzialnego rodziców oraz orzeczono zakaz prowadzenia przez nieletniego pojazdów. Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne, i wypłacając powodowi w maju 2011r kwotę 14.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-70,

- akta SR w Kłodzku III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich sygn. (...),

- zawiadomienie z 26.05.2011r o przyznaniu powodowi zadośćuczynienia w kwocie 14.000 zł k-6,

- akta szkodowe pozwanego(...)

Bezpośrednio po przedmiotowym wypadku powód został przewieziony do (...) Centrum Medycznego w P. gdzie przebywał na Oddziale Neurochirurgii w okresie 24-28.04.2010r. Wypisany do domu w stanie neurologicznym i ogólnym bardzo dobrym. W szpitalu powód nosił kołnierz ortopedyczny. Po wypadku przez okres 2,5 miesiąca powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Do chwili obecnej powód odczuwa skutki wypadku w postaci bólu głowy czasem 2-3 razy w tygodniu - i zażywa wówczas środki przeciwbólowe. Odczuwa również bóle w okolicy prawego obojczyka, zwłaszcza przy zmianie pogody. Po wypadku, z uwagi na ból prawego obojczyka, przez okres około 3 miesięcy powód korzystał przy ubieraniu się z pomocy osoby trzeciej. Po wyjściu ze szpitala powód kontynuował leczenie ambulatoryjne, leczył się m.in. u neurologa. W toku postępowania likwidacyjnego orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 15.02.2011r stwierdzono u powoda 18% trwałego uszczerbku na zdrowiu. W dniu 8 listopada 2011r strona pozwana wypłaciła powodowi dalszą kwotę tytułem zadośćuczynienia w wysokości 11.000 zł wraz z żądanymi odsetkami od dnia 27 maja 2011r w wysokości 650,36 zł.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-70,

- zeznania świadka Ł. N. k-61 verte,

- orzeczenie komisji lekarskiej k-8,

- karty informacyjne leczenia szpitalnego k 10-11,

- zawiadomienie z 7.11.2011r o wypłacie powodowi kwoty 11.650,36 zł k-24,

- akta szkodowe pozwanego (...)

W chwili zdarzenia powód szedł z bratem prawą stroną drogi obok siebie z tym, że powód od strony jezdni. Na drodze był mały ruch, widoczność ograniczona z uwagi na zapadający zmierzch. Po przewiezieniu do szpitala w P. wykonano u powoda i jego brata badania na zawartość etanolu we krwi które wykazało u powoda 0,59 promili zaś u brata Ł. N. 0,54 promili. Przed zdarzeniem powód spożywał alkohol - piwo. Wzdłuż drogi w miejscu zdarzenia nie ma chodnika zaś powód wraz z bratem zajmowali około połowy pasa prawej jezdni, którym się poruszali. Brak również utwardzonego pobocza. Stężenie alkoholu w wysokości 0,59 promila nie powinno wywołać u powoda zaburzeń poruszania się, mogło natomiast przyczynić się do nieprawidłowego zachowania na drodze i tym samym utrudnić uniknięcia sytuacji potencjalnie niebezpiecznych.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-70,

- zeznania świadków Ł. N. k-61 verte i N. P. k-102 verte,

- karta informacyjna leczenia szpitalnego Ł. N. k-48,

- karta informacyjna leczenia powoda k-11,

- badanie krwi powoda k-99,

- opinie biegłego neurologa T. W. k-122/.

W wyniku zdarzenia z dnia 24 kwietnia 2010r powód doznał wieloodłamowego złamania kości czołowej prawej, przechodzące na strop oczodołu i zatoką czołową, złamanie kości nosa, wieloodłamowe złamanie tylnej ściany oczodołu z komunikacją z dołem czołowym i bocznej ściany prawego oczodołu, krwiaka przymózgowego nadtrwardłówkowego, stłuczenia mięszu płucnego w segmentach podstawowych tylnych oraz złamania trzonu łopatkki prawej. Utrwalonym następstwem tego urazu są pourazowe bóle głowy i uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu

wynosi 5%. obrażenia bezpośrednio u powoda spowodowały powstanie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 25%.

Leczenie powoda zostało zakończone, skutki wypadku nie będą występować u powoda w przyszłości i nie stwierdza się przesłanek świadczących o możliwości wystąpienia w przyszłości skutków odniesionych obrażeń w wyniku wypadku - z zastrzeżeniem niewielkiej możliwości wystąpienia padaczki pourazowej.

/dowód: - opinia biegłego neurologa T. W. k-121,

- opinia biegłego z (...). B. k-151/.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie, jest, że miał miejsce w dniu 24 kwietnia 2010r w W.wypadek komunikacyjny, spowodowany przez nieletniego A. C.który nie mając uprawnień prowadził pojazd mechaniczny typu "quad" marki H.i wskutek niezachowania należytej ostrożności oraz niedostosowania prędkości do warunków panujących na drodze stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w idących drogą powoda i jego brata, jak również to, że odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana, wypłacając powodowi łączne zadośćuczynienie w wysokości 25.000 zł. Pozwany zresztą nie kwestionował podstawy swej odpowiedzialności w toku niniejszego postępowania a jedynie podniósł, że powód przyczynił się do spowodowania wypadku, naruszając przepisy o ruchu drogowym.

Kwestią nie budzącą wątpliwości i bezsporną pomiędzy stronami jest również rodzaj obrażeń jakich doznał powód na skutek wypadku i jego konsekwencji zdrowotnych. Pozwany nie kwestionował związku tych obrażeń z wypadkiem komunikacyjnym zaś z opinii biegłych z zakresu ortopedii i traumatologii oraz neurologii wynika, że między zdarzeniem a szkodą, której doznał powód, zachodzi normalny związek przyczynowy.

Wprawdzie strona pozwana kwestionowała przyjęty przez biegłych trwały uszczerbek na zdrowiu powoda podnosząc, iż winien on łącznie wynosić 20% zaś pełnomocnik interwenienta ubocznego twierdził, że wysokość uszczerbku na zdrowiu powoda nie powinna przekraczać 6% ale, zdaniem Sądu, w świetle opinii biegłych stanowisko pozwanego i interwenienta nie jest zasadne.

Przede wszystkim wskazać należy, że w sprawie zostały wydane opinie przez biegłych dwóch specjalności - neurologa oraz ortopedii i traumatologii - i każdy z tych biegłych zobowiązany został do ustalenia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 24 kwietnia 2010r ale w zakresie swojej specjalności. Z opinii biegłego neurologa wynika, że następstwem wypadku są pourazowe bóle głowy i uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 5%. W tej kwestii nie wypowiedział się biegły z zakresu ortopedii gdyż nie leży to w jego specjalności. Natomiast biegli jednoznacznie określili z tytułu urazu czaszkowo mózgowego ze złamaniem uszczerbek w wysokości 5% zaś co do złamania kości nosa biegły neurolog przyjął uszczerbek w wysokości 1% zaś biegły ortopeda w wysokości 5%. Zdaniem Sądu, właściwy uszczerbek określił biegły ortopeda gdyż, po pierwsze - wchodzi to w zakres jego specjalności i biegły z zakresu ortopedii i traumatologii jest właściwy do oznaczenia uszczerbku w tym zakresie a po drugie - rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002r w sprawie szczególnych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2002.234.1974 ze zm.) przewiduje w punkcie 20a - uszkodzenie nosa bez zaburzeń oddychania i powonienia - zależnie od rozległości uszkodzenia od 1-10% zaś biegły ortopeda przyjął średni w wysokości 5%. Wprawdzie biegły neurolog nie wymienił obrażeń powoda w postaci złamania trzonu łopatki prawej ale, to że takie obrażenia powód doznał wynika nie tylko z opinii biegłego R. B. i dokumentacji lekarskiej ale również z przesłuchania powoda potwierdzającego bóle w okolicy obojczyka i pęknięcie kości obojczyka (w rzeczywistości dotyczyło to łopatki prawej). Dlatego też przyjęcie z tego tytułu przez biegłego uszczerbku w wysokości 5% Sąd uznał za zasadne. Brak podstaw by nie uwzględnić uszczerbku z tytułu stłuczenia tkanki płucnej w wysokości 10% i wprawdzie pkt 61 załącznika do w/w rozporządzenia przewiduje uszczerbek z tytułu uszkodzenia płuc i opłucnej a nie z tytułu ich stłuczenia ale, zgodnie z §8 rozporządzenia - jeżeli brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej, czyli w tym

wypadku przyjęcie uszczerbku na podstawie pkt 61 w wysokości 10% (bez niewydolności oddechowej) jest w pełni uzasadnione.

Należy się zgodzić ze stanowiskiem strony pozwanej, że orzeczony przez biegłych na podstawie tych samych pozycji uszczerbek na zdrowiu nie może być sumowany.

W związku z tym, w oparciu o powyższe i opinie biegłych, należy przyjąć uszczerbek na zdrowiu powoda pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem z 24.04.2010r w wysokości łącznej 30% (5% - pourazowe bóle głowy, 5% - uraz czaszkowo mózgowy ze złamaniem, 5% - złamanie kości nosa, 5% - złamanie prawej łopatki i 10% - stłuczenie tkanki płucnej).

Określając wysokość zadośćuczynienia należnego powodowi - zgodnie z przepisem art. 445§1 kc Sąd może, w wypadkach wskazanych w art. 444 kc, przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało Sądowi zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych (vide: wyrok SN z 12.07.2000r (...)). Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego zaś zadośćuczynienie przewidziane w art. 445§1 kc ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, nie może jednak spełniać funkcji źródła dochodu poszkodowanego a jedynie wynagrodzić mu doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia, według poglądów zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społeczeństwa co, zdaniem Sądu, nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności w tym rozmiar, i to znaczny, doznanych przez powoda w wyniku wypadku obrażeń ciała oraz związanych z tym cierpień fizycznych i psychicznych, długi proces leczenia, konieczność ograniczenia aktywności życiowej w związku z występującymi bólami, młody wiek powoda Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi kwotę 35.000 zł w nawiązaniu do ustalonego - 30% - uszczerbku na zdrowiu oraz co wskazano wyżej, zarówno do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia, mając też na uwadze wysokość sum zasądzonych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie. Ponadto, również przy przyjęciu stanowiska pozwanego, że uszczerbek na zdrowiu powoda nie powinien być wyższy niż 20% to, zdaniem Sądu, wszystkie podniesione przesłanki przemawiają za przyznaniem powodowi zadośćuczynienia w wysokości wskazanej wyżej - czyli 35.000 zł a wskazać należy, że zgodnie z orzecznictwem (vide: wyrok SN 5.10.2005r - (...)) procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia i należne poszkodowanemu zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu.

Osobną kwestią jest ustalenie, czy powód przyczynił się do powstania szkody i w ocenie Sądu zachowanie powoda na drodze stanowi przyczynienie się do powstania szkody w rozumieniu art. 362 kc, co w niniejszej sprawie nastąpiło. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego i nie było to kwestionowane przez strony, w dniu zdarzenia powód szedł z bratem prawą stroną drogi obok siebie, z tym, że powód od strony jezdni. Widoczność była ograniczona z uwagi na zapadający zmierzch zaś świadek N. P. zeznał, że powód z bratem zajmowali około połowy prawego pasa jezdni którym się poruszali. Zgodnie z przepisem art. 11 art. 2 ustawy z dnia 20.06.1997r - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2005.108.908 ze zm.) pieszy idący po poboczu lub jezdni jest obowiązany iść lewą stroną drogi zaś ust. 3 przepisu stanowi, że piesi idący jezdnią są obowiązani iść jeden za drugim i tylko na drodze o małym ruchu i w warunkach dobrej widoczności, dwóch pieszych może iść obok siebie. Wprawdzie w miejscu zdarzenia brak było utwardzonego pobocza ale nie miało to wpływu, jak również ograniczona widoczność, by powód z bratem szedł zgodnie z przepisami czyli jeden za drugim. Nie są zasadne twierdzenia pełnomocnika powoda, że powód nie przyczynił się do powstania szkody gdyż przeszedł na prawą stronę jezdni będąc w pobliżu domu. Przede wszystkim

wskazać należy, że z zeznań świadka N. P., który zna powoda i miejsce jego zamieszkania, wynika, że w dniu zdarzenia, kiedy mijali powoda i jego brata na drodze, to szli prawą stroną drogi w odległości około 400-500 metrów od domu jak również powód przyznał, że mogło to być w odległości 50-60 metrów od domu. Wobec powyższego, niezależnie od tego czy powód idąc prawą stroną drogi był w odległości 400 metrów od domu czy też tylko 50 metrów, to w jednym i drugim przypadku naruszył przepisy ruchu drogowego w tym zakresie a tym samym przyczynił się do powstania szkody. Niewątpliwie bowiem gdyby w chwili zdarzenia powód poruszał się właściwą tj. lewą stroną drogi, do zdarzenia prawdopodobnie by nie doszło, lub gdyby przeszedł na prawą stronę drogi bezpośrednio przed domem, w którym zamieszkuje, po upewnieniu się, iż nie stworzy to niebezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zatem zachowanie powoda stworzyło niebezpieczną sytuację na drodze, tym bardziej, że świadek N. P. potwierdził, iż powód z bratem zajmowali około połowy prawego pasa którym się poruszali, i stanowi przyczynienie do powstania szkody. Wskazać także należy, że powód w chwili zdarzenia był pod wpływem alkoholu i wprawdzie jak wynika z opinii biegłego neurologa, stężenie alkoholu w wysokości 0,59 promili nie powinno wywołać u powoda zaburzeń poruszania się ale ten sam biegły potwierdził, że nie można wykluczyć, iż taka dawka alkoholu mogła przyczynić się do nieprawidłowego zachowania na drodze, obniża bowiem krytycyzm i zwiększa skłonność do zachowań ryzykownych. Reasumując Sąd uznał, że powód przyczynił się swoim zachowaniem do powstania szkody, natomiast samo ustalenie przyczynienia się poszkodowanego nie nakłada automatycznie na Sąd obowiązku zmniejszenia odszkodowania ani nie przesądza o stopniu tego zmniejszenia. O tym, czy obowiązek naprawienia szkody należy zmniejszyć ze względu na przyczynienie się i w jakim stopniu należy to uczynić, decyduje Sąd w granicach wyznaczonych przez art. 362 kc po rozważeniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy.

W niniejszej sprawie, mają na uwadze wskazane wyżej okoliczności zdarzenia oraz zachowanie powoda, naruszające przepisy o ruchu drogowym, Sąd uznał, że należy przyjąć jedynie 20% przyczynienia się powoda do powstania wypadku wywołującego szkodę.

W związku z powyższym, ustaloną wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi w kwocie 35.000 zł, należało odpowiednio zmniejszyć o stopień przyczynienia się powoda tj. o 20% do kwoty 26.000 zł. (35.000 zł - 20% x 35.000 zł - 7000 zł). Również strona pozwana, co jest bezsporne, wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w łącznej wysokości 25.000 zł (14.000+11.000 zł) należało zasądzić na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 3000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia (28.000 zł - 25.000 zł) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2011r - zgodnie z żądaniami pozwu - na podstawie przepisu art. 455 kc w zw. z art. 481 kc gdyż strona pozwana nie kwestionowała terminu od którego powód domagał się ustawowych odsetek, uznając żądanie pozwu, a ponadto już pismem z dnia 28.12.2010r powód domagał się od pozwanego zadośćuczynienia w kwocie 100.000 zł, zaś zgodnie z art. 14 ustawy z 22.05.2003r o Ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (Dz.U. 2003.124.1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (pkt I wyroku).

Dalej idące powództwo Sąd oddalił (pkt II wyroku) w tym również co do żądania powoda o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 24.04.2010r gdyż z opinii biegłego neurologa oraz z zakresu ortopedii i traumatologii jednoznacznie wynika, że leczenie powoda zostało zakończone, skutki wypadku nie będą występować u powoda w przyszłości i nie stwierdza się przesłanek świadczących o możliwości wystąpienia w przyszłości skutków odniesionych obrażeń w wyniku wypadku. Wprawdzie biegły ortopeda zastrzegł niewielką możliwość wystąpienia w przyszłości skutków odniesionych obrażeń w wyniku wypadku. Wprawdzie biegły ortopeda zastrzegł niewielką możliwość wystąpienia w przyszłości padaczki pourazowej ale okoliczność ta sama w sobie nie może decydować, w świetle pozostałych ustaleń biegłych, o uwzględnieniu żądania pozwu w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Ponieważ na rozprawie w dniu 23.01.2012r pełnomocnik powoda cofnął pozew w przedmiocie zapłaty kwoty 11.000 zł wraz z odsetkami (k-63 verte) należało w części ograniczonej, na podstawie przepisu art. 355 kpc, postępowanie umorzyć.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powód wygrał w 0,67% (14.000 zł : do żądanych łącznie 21.000 zł) czyli należne mu koszty z kwoty zgłoszonej w wysokości 4155,60 zł wynoszą 2784,25 zł (0,67% x 4155,60 zł). Strona pozwana wygrała w 0,33 % zaś poniosła koszty w wysokości

2400 zł (koszty zastępstwa procesowego) czyli należne jej koszty wynoszą 792 zł ($0,33\% \times 2400$ zł). Wobec powyższego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1992,25 zł ($2784,25$ zł - 792 zł) tytułem zwrotu części kosztów procesu (pkt IV wyroku).

O kosztach procesu na rzecz interwenienta ubocznego orzeczono na podstawie art. 107 kpc w zw. z art. 100 kpc przyznając interwenientowi koszty interwencji od powoda w części obowiązującej powoda do ich zwrotu tj. 0,33 % a przy uwzględnieniu zgłoszonych kosztów interwencji w wysokości 517 zł należne koszty interwenientowi wynoszą 170,61 zł ($0,33\% \times 517$ zł) - pkt V wyroku. Nadto wskazać należy, iż w sprawie, wbrew stanowisku strony pozwanej, nie ma podstaw do zastosowania przepisu art. 101 kpc, gdyż wprawdzie strona pozwana uznała żądanie pozwu do kwoty 11.000 zł ale z okoliczności sprawy wynika, że nie zachodzi przesłanka i nie można uznać, by pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy gdyż mimo przedsądowych wezwań powoda do zapłaty, pozwany nie spełnił żądania. Nie zachodzą również w sprawie wypadki szczególnie uzasadnione z przepisu art. 102 kpc uzasadniające nie obciążeniem kosztami procesu pozwanego.

Ponadto, zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego (vide: m.in. orzeczenie SN z 21.07.1951r (...)) zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego.

W takim samym stosunku należało rozliczyć koszty poniesione tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na zwrot kosztów stawiennictwa świadka N. P., które wyniosły 16,40 zł (k-105), a w związku z tym strona pozwana winna uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 10,99 zł ($16,40$ zł $\times$ $0,67\%$) zaś powód kwotę 5,41 zł ($16,40$ zł $\times$ $0,33\%$) - na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r (Dz.U. nr 167 poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 kpc (pkt VI wyroku).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, należało orzec jak w sentencji.